

Sách Daniel - Số tám mươi chín

Làm sáng tỏ những giáo lý sai lầm: Một khảo cứu lịch sử về "the Daily" trong phong trào Cơ Đốc Phục Lâm

Jeff Pippenger
2024-02-22

Trong bài thứ tám mươi một của loạt bài về sách Đa-ni-ên, chúng tôi đã trích dẫn một đoạn từ Manuscript Releases, tập 20, 17–22, trong đó Bà White xác định rõ ràng rằng giáo lý cho rằng "the daily," đại diện cho đền thánh của Đấng Christ đã được "những thiên sứ đã bị trục xuất khỏi thiên đàng" truyền cho các Trưởng lão Prescott và Daniells. Bà thực ra không chỉ ra quan niệm sai lầm của họ về "the daily," như tôi đã làm, nhưng hồ sơ lịch sử cho thấy rất rõ ràng rằng đó chính là điều họ tìm cách xác lập như chân lý. Họ tìm cách viết lại những phần trong cuốn Daniel and the Revelation của Uriah Smith, những phần ủng hộ cách hiểu về "the daily," mà bà nêu trong Early Writings, trang bảy mươi bốn là quan điểm đúng.

W. W. Prescott đã xuất bản một tạp chí định kỳ có tựa đề The Protestant, trong đó chủ đề duy nhất là đề cao quan điểm sai lầm về "the daily." Ông và chủ tịch Tổng Hội, A. G. Daniells, đã trở thành mũi nhọn mang tính Sa-tan để tiếp tục nỗ lực của Prescott nhằm thiết lập giáo lý sai lầm ấy như quan điểm chính thống trong giới Cơ Đốc Phục Lâm, nhưng khi Ellen White còn sống, sự thành công của họ trong nỗ lực mang tính Sa-tan đó đã bị kiềm chế. Năm 1931, Daniells báo cáo rằng ngay trong năm đoạn văn từ Manuscript Releases được viết (1910), ông (Daniells) đã có một cuộc trao đổi với Bà White về chủ đề "the daily," và rằng bà đã khiến ông tin rằng quan điểm của ông và của Prescott là đúng.

Điều quan trọng là phải hiểu lịch sử này, vì giờ đây chúng ta bắt đầu xem xét về sự gia tăng hiểu biết xuất hiện vào năm 1989, khi các dòng cải cách thánh và sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn 11 được mở ấn. Để nhận ra ánh sáng được bày tỏ cùng với sự sụp đổ của Liên Xô, là sự ứng nghiệm câu 40 của Đa-ni-ên đoạn 11, đòi hỏi phải hiểu đúng "của lễ hằng ngày" và lịch sử tiên tri được biểu trưng bởi "của lễ hằng ngày", vì lịch sử ấy minh họa sự lặp lại của lịch sử đó trong các câu 40 đến 45 của Đa-ni-ên đoạn 11. Những câu ấy cho biết rằng sứ điệp được mở ấn trong những câu đó là "tin tức từ phương đông và phương bắc", điều đưa đến cuộc bách hại sau cùng của dân của Đức Chúa Trời.

Nhưng tin tức từ phương đông và phương bắc sẽ làm vua ấy bối rối; vì thế vua sẽ xuất quân trong cơn thịnh nộ lớn để hủy diệt và tru diệt nhiều người. Vua sẽ dựng các trại cung điện của mình giữa các biển, trên núi thánh vinh hiển; nhưng rồi vua sẽ đến ngày tận số, và chẳng ai giúp đỡ. Đa-ni-ên 11:44, 45.

Sứ điệp của câu bốn mươi, được mở ấn khi Liên Xô sụp đổ vào năm 1989, là sứ điệp mùa cuối mùa sẽ khiến giáo triều La Mã (vua phương bắc) "tiến ra với cơn thịnh nộ lớn để hủy diệt, và diệt sạch nhiều người." "Tidings" trong ngôn ngữ tiên tri là một sứ điệp.

Và làm sao họ rao giảng, nếu không được sai đi? Như có chép: Đẹp thay bước chân của những người rao giảng Tin Mừng bình an, và đem tin vui về những điều tốt lành! Rô-ma 10:15.

Sứ điệp mưa cuối mùa là sứ điệp được rao truyền bởi những người canh gác của Đức Chúa Trời trong ngày sau rốt, là những người hát bài ca về vườn nho và bài ca của Môi-se và Chiên Con.

Đẹp thay trên các núi là đôi chân của người đem tin mừng, người công bố bình an; người đem tin mừng điều tốt lành, người loan báo sự cứu rỗi; người nói với Si-ôn rằng: Đức Chúa Trời của người trị vì! Các lính canh của người sẽ cất tiếng; họ sẽ đồng thanh cất tiếng hát, vì họ sẽ thấy tận mắt khi Chúa phục hồi Si-ôn. Ê-sai 52:7, 8.

Những “tin tức” trong câu bốn mươi bốn của Đa-ni-ên mười một khiến người tội ác nổi cơn thịnh nộ, và cuộc tắm máu cuối cùng của giáo hoàng được hoàn tất. Thông điệp ấy là thông điệp của thiên sứ thứ ba, sẽ dâng lên thành tiếng kêu lớn khi luật Chủ nhật sắp đến.

Không ai bị kết tội cho đến khi họ đã nhận được ánh sáng và nhận ra bản phận của điều răn thứ tư. Nhưng khi sắc lệnh được ban hành để áp đặt việc giữ ngày Sa-bát giả mạo, và tiếng kêu lớn của “thiên sứ thứ ba” sẽ cảnh cáo loài người chống lại việc thờ phượng con thú và hình tượng của nó, ranh giới giữa giả dối và chân thật sẽ được phân định rõ ràng. Bấy giờ những ai vẫn tiếp tục trong sự vi phạm sẽ nhận lấy dấu của con thú. Signs of the Times, ngày 8 tháng 11 năm 1899.

"Tin tức từ phương đông và phương bắc" khiến chế độ giáo hoàng nổi giận, dâng lên thành tiếng kêu lớn khi luật ngày Chủ nhật được ban hành, và sứ điệp ấy chính là sứ điệp của mưa rào muộn đã bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Cụm từ "tiếng lớn" là một thuật ngữ tiên tri biểu thị một quyền năng đang gia tăng.

Lẽ thật cho thời kỳ này, tức sứ điệp của thiên sứ thứ ba, phải được rao truyền bằng tiếng lớn, nghĩa là với quyền năng ngày càng tăng, khi chúng ta tiến gần đến kỳ thử thách lớn lao cuối cùng. Các Tài liệu 1888, 1710.

“Tin tức” của câu bốn mươi bốn là sứ điệp mưa cuối mùa ngay trước khi thời kỳ ân điển cho loài người chấm dứt, khi Mi-ca-ên đứng dậy. Đó chính là sứ điệp mưa cuối mùa đã đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, nhưng nó sẽ dâng lên thành tiếng kêu lớn, hay tiếng lớn, khi một trăm bốn mươi bốn ngàn được đóng ấn và khi ấy Đức Thánh Linh được đổ ra không chừng mực. Đó vẫn là sứ điệp mưa cuối mùa đã đánh dấu thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn ngàn.

Đó là sứ điệp mưa cuối mùa đã bị giả mạo bởi một sứ điệp “bình an và yên ổn” do Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê rao giảng, kể từ khi “con lừa” xuất hiện cho đến khi “sư tử” xuất hiện. Khoảng thời gian từ ngày 11 tháng 9 năm 2001 đến luật ngày Chủ nhật sắp đến đánh dấu giường hấp hối thuộc linh của Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê, và những kẻ bị phán xét sau khi nhà của Đức Chúa Trời (Giê-ru-sa-lem) bị phán xét thì chết trong cùng một phần mộ. Giường hấp hối của Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê là ở giữa “con lừa” và “sư tử”, và sứ điệp bị khước từ dẫn đến cái chết của họ chính là “tin tức từ ‘phương đông’ (biểu tượng cho Hội giáo) và phương bắc (biểu tượng cho giáo hoàng quyền)”. Đó cũng chính là sứ điệp của thiên sứ thứ ba.

Sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn 11, đã được mở ấn vào thời kỳ cuối cùng năm 1989, là sứ điệp về mưa cuối mùa; sứ điệp ấy được rao ra trong thời điểm một sứ điệp mưa cuối mùa giả mạo về “bình an và yên ổn” cũng đang được rao truyền. Sự thử nghiệm của mưa cuối mùa trước hết đối diện với nhà Đức Chúa Trời, vì tại đó sự phán xét khởi đầu; rồi sau đó đối diện với bầy chiên khác ở ngoài nhà của Đức Chúa Trời. Vì lẽ đó, điều tối quan trọng là phải hiểu “sự đối trá” đã được đưa vào Phục Lâm La-ô-đi-xê trong thế hệ thứ ba; vì trong khi Đức Chúa Trời tuôn đổ Đức Thánh Linh của Ngài trên những người Ngài đang đóng ấn, thì đồng thời Ngài cũng tuôn đổ sự mê lầm mạnh mẽ trên những kẻ không yêu mến lẽ thật.

Trong cuộc tranh cãi kéo dài mười lăm năm đầu thế kỷ XX về “the daily”, một trong những người bảo vệ lập trường Millerite đứng đầu cho rằng “the daily” là biểu tượng của ngoại giáo là F. C. Gilbert. Gilbert là một người cải đạo từ Do Thái giáo và đọc, nói tiếng Do Thái rất thành thạo. Ông bảo vệ lập trường của các nhà tiên phong trong sách Daniel dựa trên sự hiểu biết của mình về tiếng Do Thái. Năm 1910, chính năm mà Chị White viết bản thảo sẽ bị chôn vùi trong nhiều thập kỷ, bản thảo xác định rằng quan điểm của Daniells và Prescott về “the daily” xuất phát từ các thiên sứ của Sa-tan, Gilbert đã có một cuộc gặp gỡ riêng với Chị White về vấn đề “the daily”.

Chúng ta biết ông đã có một cuộc gặp, vì ngay lập tức (ngày hôm sau) ông đã viết ra một bản tóm tắt về cuộc gặp ông có với Bà White. Năm 1931, A. G. Daniells tuyên bố rằng ông đã có một cuộc gặp với Bà White về chủ đề "the daily" trong cùng năm 1910. Daniells cho rằng Bà White không để ông có kết luận nào khác ngoài việc "the daily" là một biểu tượng cho chức vụ đền thánh của Đấng Christ. Nhưng tuyên bố về cuộc gặp đó của Daniells không chỉ là một "lời nói dối"; đó là "sự đối trá" của lời tiên tri, điều gây ra sự mê lầm mạnh mẽ.

Đối với những ai có thể không tiếp cận được các biểu đồ năm 1843 và 1850, điều quan trọng cần hiểu là khi biểu đồ năm 1843 được xuất bản vào năm 1842, những người Millerite vẫn tin rằng đền thánh sẽ được thanh tẩy để ứng nghiệm lời tiên tri hai nghìn ba trăm năm chính là trái đất. Khi họ xuất bản biểu đồ năm 1850, họ lúc ấy đã biết rằng đền thánh được thanh tẩy là đền thánh trên trời. Vì lý do này, biểu đồ năm 1843 KHÔNG có minh họa về đền thánh của Đức Chúa Trời, nhưng biểu đồ năm 1850 THÌ CÓ minh họa về đền thánh của Đức Chúa Trời. Điều này quan trọng, vì Daniells tuyên bố rằng trong cuộc phỏng vấn với bà White, ông đã cho bà xem biểu đồ 1843 và chỉ ra đền thánh trên biểu đồ. Điều đó là không thể, vì trên biểu đồ 1843 không có đền thánh nào. Tuyên bố của ông về cuộc phỏng vấn ấy là một "lời nói dối".

Khi tôi nghiên cứu vấn đề lịch sử này vào năm 2009 và biết rằng những người đàn ông ở cả hai phía của vấn đề đều khẳng định đã có một cuộc phỏng vấn với Bà White về chủ đề "the daily", tôi đã gửi email cho Ellen White Estate và hỏi liệu họ có quyền truy cập vào cuốn sổ nhật ký ghi lại các cuộc phỏng vấn của Bà White vào năm 1910 hay không. Họ trả lời rằng họ vẫn còn cuốn sổ nhật ký đó. Dưới đây là email của tôi và phản hồi từ Ellen White Estate.

Thứ Hai, ngày 19 tháng 1 năm 2009

Kính gửi những người có liên quan:

Tôi đã nghe nói rằng có một sổ nhật ký ghi lại những ai đã có cuộc gặp với Bà White và các cuộc gặp ấy liên quan đến điều gì. Tôi đang cố xác minh hoặc bác bỏ việc liệu A. G. Daniells có một cuộc gặp với Bà White vào năm 1910 liên quan đến chủ đề “daily” hay không. Tôi biết có lời chứng lịch sử rằng cuộc gặp đã diễn ra, nhưng tôi muốn biết liệu có bất kỳ ghi chép nào trong một sổ nhật ký chính thức thực sự ghi lại điều này hay không. Đồng thời, tôi được cho biết rằng F. C. Gilbert cũng đã có một cuộc gặp với Bà White vào năm 1910 về chủ đề “daily”, và muốn biết liệu điều đó có thể được xác nhận bằng một sổ nhật ký do nhân viên của bà lưu giữ trong thời kỳ đó hay không. Có thể là không có sổ nhật ký, hoặc nếu có thì quý vị không công bố thông tin đó, hoặc cũng có thể, ngay cả khi có tồn tại, thì việc kiểm tra giúp tôi nằm ngoài khả năng của quý vị. Vì vậy, trong mọi trường hợp tôi đều muốn hỏi. Bất kỳ sự giúp đỡ nào quý vị có thể cung cấp sẽ được tôi vô cùng trân trọng.

Jeff thân mến,

Cảm ơn bạn về email của bạn. Chúng tôi thực sự có một bản ghi chép khá đầy đủ về lịch trình của Ellen White, dựa trên thư từ, nhật ký và các thông báo lịch hẹn đã công bố của bà, nhưng không có "nhật ký hành trình" đúng nghĩa.

Chắc hẳn bạn đã đọc về cuộc gặp giữa A. G. Daniells và Ellen White trong tập 6 của bộ tiểu sử EGW, "The Later Elmshaven Years", trang 256 và 257. Chúng tôi không tìm thấy ghi chép độc lập nào về cuộc gặp này. Tuy nhiên, chúng tôi có một bức thư của Mục sư Gilbert đề ngày 1 tháng 6 năm 1910, cho biết ông dự định có mặt tại St. Helena (nơi Ellen White sinh sống) từ ngày 6 đến 9 tháng 6. Đó là toàn bộ tài liệu hỗ trợ mà tôi biết.

Nguyễn Chúa ban phúc Tim Poirier Phó Giám đốc Di sản Ellen G. White

Không có ghi chép độc lập nào cho thấy Daniells từng có một cuộc phỏng vấn về chủ đề “the daily”, nhưng có một bức thư của Gilbert cho biết ông dự định sẽ có mặt tại nhà của bà ấy từ ngày 6 đến ngày 9 tháng 6 năm 1910.

Trong cuốn tiểu sử về Bà White mà tổ chức Di sản Ellen White trích dẫn, nơi cháu trai của bà đề cập đến cuộc phỏng vấn của Daniells, ông đã ghi lại lời tuyên bố của Daniells về cuộc phỏng vấn ngẫu tạo năm 1910:

Vào một lúc nào đó, muộn hơn một chút trong các cuộc thảo luận, Mục sư Daniells, cùng với W. C. White và C. C. Crisler, vì mong muốn biết chính xác, trực tiếp từ chính Ellen White, ý nghĩa của lời bà viết trong Early Writings là gì, đã đến gặp bà và trình bày vấn đề. Daniells mang theo cuốn Early Writings và tấm biểu đồ năm 1843. Ông ngồi sát bên Ellen White và liên tiếp đặt câu hỏi cho bà. Bản tường thuật của ông về cuộc gặp này đã được W. C. White xác nhận:

'Trước hết tôi đọc cho Bà White nghe lời tuyên bố được nêu ở trên trong sách Early Writings. Sau đó, tôi đặt trước bà biểu đồ tiên tri của chúng tôi, được các mục sư dùng để giảng giải các lời tiên tri trong sách Đa-ni-ên và Khải Huyền. Tôi hướng sự chú ý của bà đến hình vẽ về đền thánh và cả thời kỳ 2.300 năm như chúng được trình bày trên biểu đồ.

"Sau đó tôi hỏi liệu cô ấy có thể nhớ lại những gì người ta đã cho cô ấy xem về chủ đề này hay không."

'Theo tôi nhớ lại câu trả lời của bà, bà bắt đầu bằng cách kể rằng một số nhà lãnh đạo từng ở trong phong trào năm 1844 đã cố gắng tìm ra những ngày mới cho sự kết thúc của thời kỳ 2.300 năm. Nỗ lực này nhằm ấn định những ngày mới cho sự đến của Chúa. Điều này đã gây hoang mang cho những người đã tham gia Phong trào Cơ Đốc Phục Lâm.

"Trong sự rối ren này, Chúa đã tỏ cho bà biết, bà nói, rằng quan điểm đã được giữ và trình bày liên quan đến các ngày tháng là đúng, và rằng không bao giờ được ấn định một thời điểm nào khác, cũng không có một thông điệp về thời điểm nào khác.

'Sau đó tôi đề nghị cô ấy cho biết những gì đã được tỏ ra cho cô về phần còn lại của "daily" — Hoàng tử, đạo quân, việc cất bỏ "daily", và việc quật đổ đền thánh.

Bà đáp rằng những khía cạnh này đã không được bày tỏ cho bà trong khái tượng như phần về thời gian đã được bày tỏ. Bà không được dẫn dắt để giải thích những điểm đó của lời tiên tri.

'Cuộc phỏng vấn đã để lại ấn tượng sâu sắc trong tâm trí tôi. Không do dự, cô ấy nói chuyện một cách cởi mở, rõ ràng và tường tận về thời kỳ 2.300 năm, nhưng về phần còn lại của lời tiên tri thì cô ấy im lặng.

'Kết luận duy nhất mà tôi có thể rút ra từ lời giải thích cởi mở của bà về thời kỳ và sự im lặng của bà trước việc cất đi "daily" và việc ném đổ đền thánh là rằng khái tượng được ban cho bà liên quan đến thời kỳ, và rằng bà không nhận được lời giải thích nào về các phần khác của lời tiên tri.-DF 201b, tuyên bố của AGD, 25 tháng 9, 1931." Arthur White, Ellen G. White, tập 6, 257.

Daniells quả quyết rằng ông đã cho bà xem bảng năm 1843 và hỏi bà về đền thánh vốn không được thể hiện trên bảng đó. Ông còn nói rằng ông mang theo cuốn sách Early Writings và hỏi dồn dập bà về ý bà muốn nói gì khi bà rõ ràng tán thành cách hiểu của các nhà tiên phong về "the daily", và rằng bảng đó được bàn tay của Chúa hướng dẫn. Con trai của Ellen White, người là cha của Arthur L. White, nhà viết tiểu sử đã viết bản tóm lược về sự kiện được cho là này, đã chấp nhận quan điểm mang tính Sa-tan của Daniells và Prescott về "the daily", và làm chứng cho lời khẳng định của Daniells về những gì ông đã nghe trong cuộc phỏng vấn. Họ đơn giản là đã không cẩn thận với câu chuyện bịa đặt của mình, vì bảng năm 1843 không thể hiện một đền thánh nào mà Daniells có thể chỉ vào.

Một điều sai sự thật khác được nêu ra trong cuộc phỏng vấn là lời nói dối cho rằng đoạn trích từ tác phẩm Early Writings là một lời cảnh báo chống lại "ấn định thời gian". Đoạn văn mà Daniells được cho là đã hỏi đến như sau:

Tôi đã thấy rằng tám biểu đồ năm 1843 được bàn tay của Chúa hướng dẫn, và rằng nó không nên bị thay đổi; rằng các con số đúng như Ngài muốn; rằng bàn tay Ngài đã bao phủ và che giấu một sai sót trong một số con số, đến nỗi không ai có thể thấy nó, cho đến khi Ngài rút tay lại.

“Rồi tôi thấy, liên quan đến ‘sự hằng ngày’ (Đa-ni-ên 8:12), rằng từ ‘tế lễ’ đã do trí khôn của loài người thêm vào, không thuộc về văn bản, và rằng Chúa đã ban quan điểm đúng đắn về điều ấy cho những người đã cất lên tiếng kêu về giờ phán xét. Khi còn sự hiệp nhất, trước năm 1844, gần như mọi người đều đồng lòng về quan điểm đúng đắn của ‘sự hằng ngày’; nhưng trong cơn rối loạn kể từ năm 1844, những quan điểm khác đã được chấp nhận, và bóng tối cùng sự lộn xộn đã theo sau. Thời gian đã không còn là một phép thử kể từ năm 1844, và sẽ không bao giờ nữa là một phép thử.” Early Writings, 74, 75.

Willie C. White, con trai của Bà White, đã chấp nhận quan điểm sai lầm về "the daily", và con trai ông là Arthur đã tìm cách duy trì "lời nói dối" gắn với cuộc phỏng vấn vốn chưa từng diễn ra bằng cách cố gắng gợi ý rằng lời cảnh báo trong đoạn văn từ Early Writings chỉ đơn thuần và duy nhất là một lời cảnh báo chống lại việc ấn định thời gian. Lập luận đó được bịa ra vào thập niên 1930 và trở thành một phần chủ chốt của "lời nói dối".

Chúng tôi sẽ bàn đến lập luận đó trong bài viết tiếp theo.

Ngày 23 tháng Chín, Chúa cho tôi thấy rằng Ngài đã vươn tay lần thứ hai để khôi phục phần còn sót lại của dân Ngài, và rằng trong thời kỳ nhóm lại này cần phải gia tăng gấp bội nỗ lực. Trong thời kỳ tan lạc, Israel bị đánh và xé nát; nhưng nay, trong thời kỳ nhóm lại, Đức Chúa Trời sẽ chữa lành và băng bó dân Ngài. Trong thời kỳ tan lạc, những nỗ lực nhằm truyền bá lẽ thật hầu như không có tác dụng, đạt được rất ít hoặc chẳng được gì; nhưng trong thời kỳ nhóm lại, khi Đức Chúa Trời đã ra tay nhóm lại dân Ngài, các nỗ lực truyền bá lẽ thật sẽ đạt được hiệu quả như đã định. Mọi người nên hiệp một và sốt sắng trong công việc. Tôi thấy rằng thật đáng hổ thẹn khi ai đó viện dẫn thời kỳ tan lạc làm gương để hướng dẫn chúng ta bây giờ trong thời kỳ nhóm lại; vì nếu bây giờ Đức Chúa Trời không làm cho chúng ta nhiều hơn điều Ngài đã làm khi ấy, thì Israel sẽ chẳng bao giờ được nhóm lại. Việc đăng lẽ thật trên tờ báo cũng cần thiết như việc rao giảng.

Chúa cho tôi thấy rằng tám biểu đồ năm 1843 được chính tay Ngài hướng dẫn, và rằng không một phần nào của nó được phép sửa đổi; rằng các con số đã đúng như Ngài muốn. Rằng tay Ngài ở trên đó và đã che giấu một sai sót trong một vài con số, đến nỗi không ai có thể thấy nó, cho đến khi Ngài cất tay khỏi đó.

Rồi tôi thấy, liên quan đến 'Daily', rằng từ 'sacrifice' do sự khôn ngoan của loài người thêm vào và không thuộc về bản văn; và rằng Chúa đã ban quan điểm đúng đắn về điều đó cho những người đã cất tiếng kêu giờ phán xét. Khi còn có sự hiệp nhất, trước năm 1844, hầu như tất cả đều đồng thuận về quan điểm đúng đắn đối với 'Daily'; nhưng từ năm 1844, trong sự rối loạn, những quan điểm khác đã được chấp nhận, và bóng tối cùng hỗn loạn đã theo sau. Review and Herald, ngày 1 tháng 11, 1850.